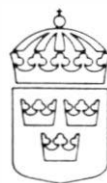


Motion till riksdagen

1988/89:T10

av Inger Schörling m.fl. (mp)
med anledning av prop. 1988/89:81 om
riksfärdtjänsten



Mot.
1988/89
T10-17

Mål för riksfärdtjänsten

Miljöpartiet de gröna instämmer i den allmänna målsättningen för riksfärdtjänsten. Det är viktigt att även gravt handikappade kan göra längre resor inom landet till normala kostnader trots att de måste resa på ett särskilt kostsamt sätt. I regeringens förslag föreslås dock endast de som har bestående gravt handikapp få rätt till riksfärdtjänst. Vi anser att detta är en omotiverad begränsning. Även grava handikapp som är av övergående bör kunna omfattas av riksfärdtjänst.

Vi vill i sammanhanget peka på vikten av att handikappanpassningen av kollektivtrafiken är mycket angelägen. I dag utnyttjas i huvudsak taxi och specialfordon, och endast i mindre utsträckning kollektivtrafik inom riksfärdtjänsten. Detta torde till viss del bero på bristfällig handikappanpassning av kollektivtrafiken. Därigenom förhindras den handikappade att i vissa fall resa på ett likartat sätt som andra människor.

Vi har därför i annat sammanhang (1988/89:TU11) reserverat oss för ytterligare 50 milj. kr. till handikappanpassning av kollektivtrafiken under kommande budgetår.

Vi är positivt inställda till en utbyggnad av färdtjänsten med även en länsfärdtjänst. Bl.a. det faktum att det är de kortväga resorna som ökar mest inom riksfärdtjänsten visar på att behovet finns. Samtidigt finns det anledning att invänta den översyn över hur transporter inom kommunerna och länen för gamla, handikappade och sjuka ska organiseras som omnämns i propositionen innan vi tar definitiv ställning i frågan. Det är viktigt att denna fråga utreds snabbt och att utredningsresultatet går på remiss till handikapporganisationerna, socialstyrelsen, statens handikappråd m.fl. Förslaget om en särskild nämnd som ska ansvara för all färdtjänst och anpassning av kollektivtrafiken bör också ingå i denna utredning.

Förenkla systemet

Vi instämmer i att riksfärdtjänstens administration behöver förenklas avsevärt. Propositionens förslag om egenavgifter innebär bl.a. att resenärens kostnader för direktresor med taxi/specialfordon blir jämförbara med tåg/flyg. Detta är en klar förbättring mot nuvarande system där direktresor är billigare än kollektivresor.

Systemet är också enklare att administrera än det nuvarande, vilket bl.a. innebär att resenären kan beställa sin resa och köpa sina biljetter på samma sätt som icke handikappade.

Vi kan också instämma i propositionens förslag om att kommunerna bör medverka vid beställning av resor med taxi och specialfordon. Därigenom bör de svårigheter och den irritation som den tidigare gemensamma beställningscentralen givit upphov till kunna minskas väsentligt.

Utvecklingen bör fortsättningsvis noga följas för att kunna vidta ytterligare förenklingar och förbättringar vad gäller egenavgifterna och beställningssystemet. De farhågor som finns om att även detta nya system kan bli krångligt och orättvist bör tas på allvar.

Ledsagare och medresenär

Vi kan i stort sett instämma i propositionens förslag om ledsagare och medresenär. Men vi anser att även ledsagare som verkligen behövs före avfärd och efter ankomst, men trots det inte under själva resan, bör gå hela resan betald av riksfärdtjänsten.

Vi instämmer helt i propositionen vad gäller att ledsagarservicen ska uppmuntras för att underlätta resande med kollektiva transportmedel.

Riksfärdtjänstens fortsatta utveckling

Vi anser att riksfärdtjänsten bör tillåtas fortsätta expandera. Vi instämmer i att reseverksamheten inte generellt bör begränsas, och att begränsningar endast kan komma i fråga för den som åker extremt mycket utan att ha goda skäl för detta. Begränsningar av kostnadsutvecklingen får inte gå ut över enskilda handikappades behov av att resa som alla andra människor.

Det är vår bedömning att behovet av riksfärdtjänst kommer att öka, dels därför att fler handikappade upptäcker möjligheten, dels för att människors fritidsresande ökar kraftigt i hela samhället. Vi tror därför att regeringen i propositionen missbedömer utvecklingen när resandet bedöms bli i stort sett oförändrat. Det kan leda till önskade inskränkningar i färdtjänsten. Enligt vår mening bör därför staten skaffa sig en god ekonomisk beredskap för att kunna möta detta ökande behov.

Hemställen

I anledning av vad som ovan anförts hemställer vi

1. att riksdagen beslutar att även tillfälligt gravt handikappade ges viss möjlighet till riksfärdtjänst.
2. att riksdagen hos regeringen begär en utredning om utvidgad färdtjänst (länsfärdtjänst) m.m. enligt vad som angivits i motionen,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om förbättrad handikappanpassning inom kollektivtrafiken.
4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om uppföljning av de nya egenavgifterna och systemet för beställningar,
5. att riksdagen beslutar att ledsagare som verkligen behövs såväl före som efter resan, dock inte under själva resan, också bör kunna få resan betald genom riksfärdtjänsten,

6. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i Mot. 1988/89
motionen anförts om den fortsatta utvecklingen av riksfärdtjänsten. T10

Stockholm den 14 mars 1989

Inger Schörling (mp)

Roy Ottosson (mp)

Marianne Samuelsson (mp)